

”
Om din dröm inte
skrämmar dig, är
den inte stor nog.
Liv Bryngelsson

Liv och Magnus Bryngelsson ligger i startgroparna för avsegling den 1:a maj.

Nanny ligger till kaj i Hövö Klåva men snart väntar de stora vidderna.

Nu ger de sig snart iväg på sin drömmresa

Just nu ligger Liv och Magnus Bryngelsson i startgroparna för avsegling. Deras 35 fots Hallberg-Rassy, med namnet Nanny, är rustad till tänderna för att vara borta tre år, eller mer.

– Så länge pengarna räcker, seglar vi, säger Magnus bestämt där vi sitter i sittbrunnen och pratar några veckor innan avfärd.

HÖVÖ Den dag vi träffar Liv och Magnus Bryngelsson ombord på deras segelbåt har de lämnat tillbaka tjänstebilen och jobbtelefonen är också inlämnad. De känner sig lite desorienterade i tillvaron efter att i många år ha jobbat och nu fått tjänstledigt i tre och ett halvt år för att genomföra den stora drömmen. Paret Bryngelsson ska, som de säger, segla runt på jorden, inte nödvändigtvis jorden runt. Förberedelserna har tagit drygt fem år och tack vare förstående och stöttande arbetsgivare har de fått ledigt att göra deras livsresa. Liv har alltid drömt om den lilla ön Madeira, mitt ute i den stora oceanen, medan Magnus drömt om att segla jorden runt.

Ville inte vänta

Makarna Bryngelsson har mer eller mindre alltid pratat om att göra en långseglat.

– Mest är det pensionärer som sticker iväg men vi ville göra det när vi ännu är relativt unga och friska, förklarar Magnus.

Huvudmålet är Västindien men de seglar inte

raka vägen utan ska först till Bergen och möta Livs släkt den 17 maj. Därefter ställs kosan mot Shetland och Orkney. Sedan går de genom Kaledoniska kanalen för att komma ut på den västra sidan av Skottland. Kanske bestiger de – eller rättare sagt promenerar uppför – Ben Nevis, kanske provar de lite skotsk whisky, kanske går de vidare mot Irland... planerna är inte helt fastlagda. Klart är däremot att de via Biscaya går vidare förbi Frankrike, Portugal och Madeira för att via Kanarieöarna och Cap Verde ta sig över Atlanten. Tanken är att därefter stanna en säsong i Västindien.

Planer finns att via Saint Lawrenceleden ta sig in i de övre sjöarna för att fortsätta mot Chicago, Mississippifloden och eventuellt vidare mot Brasilien.

– Är man väl igenom Panamakanalen blir det ju jorden runt, påpekar Magnus.

Tränat sig

Eftersom de har seglat i många år, och trivs bättre ombord än i land, men

aldrig kastat loss för en riktig långtur var de tvungna att träna lite.

– Vi har gradvis övat oss mer och mer, påpekar Liv. Förra sommaren gick vi till England, via Holland.

Den frågan de oftast får av vänner och bekanta inför seglatsen rör kosthållet. Vad ska de äta på en sådan lång tur?

– Vi lägger mycket tid på matlagning men det jag nog kommer att sakna mest är dansk mat, poängterar Magnus.

Känner ingen rädsla

Att segla så långt som Liv och Magnus planerat är förenat med vissa risker. I haven finns hajar och på haven finns pirater. Men mest skrämmar tröttheten dem. Och Magnus erkänner att vissa saker känns lite läskiga men att det gäller att göra riskbedömningar från fall till fall.

– Om din dröm inte skrämmar dig, är den inte stor nog, påpekar Liv.

CONNY ÅQUIST

Liv sitter i ruffen och väntar på att äventyret ska börja.

Akterruffen är fullstoppad.